

ΓΝΩΣΤΑ ΚΑΙ ΑΓΝΩΣΤΑ

Γράφει ο Αντώνης Αμπατζής → ampandonis@gmail.com

ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΕΣ

Μια άλλη αντίληψη των πραγμάτων

Καλοκαίρι στην Ελλάδα και αυτό που μας έρχεται πρώτα στο μυαλό είναι ήλιος, θάλασσα και φυσικά τα νησιά μας. Όμως αυτή είναι η τουριστική εικόνα που διαμορφώθηκε στα μέσα της δεκαετίας του εξήντα όταν πλέον τα μεγάλα αστικά κέντρα γέμισαν με εσωτερικούς μετανάστες από όλες τις γωνιές της Ελλάδας οι οποίοι αναζητούσαν την πραγμάτωση του μικροαστικού τους ονείρου, ένα διαμερισματάκι στην πόλη, μια καλή δουλίτσα και διακοπούλες το καλοκαίρι όχι στο χωριό βέβαια αλλά κάπου που να νιώθεις σαν Ροβινσόνας. Τα χρόνια πέρασαν, οι εποχές άλλαξαν και φτάσαμε στο σήμερα. Δυστυχώς αυτή την «τουριστική γραφική εικόνα» από την Ελλάδα έχει γίνει και στα μάτια των ομογενών όπου γής φετεί. Θεωρείται ότι αν δεν πιάς σε κάποιο νησί, να δεις το μπλέ και το λευκό από τα χαριτωμένα σπιτάκια των μικρών κυκλάδων για παράδειγμα τότε δεν έχεις δει τίποτα από την Ελλάδα. Αλλά μήπως τελικά δεν είναι ακριβώς έτσι; Μήπως υπάρχει μια άλλη Ελλάδα επίσης τουριστική την οποία αγνοούμε και δεν την αναζητούμε γιατί δεν μας την προβάλλουν;

Η Ελλάδα είναι, μαζί με την Αυστρία, η ορεινότερη χώρα της Ευρώπης. Τα εδάφη της, ημιορεινά και ορεινά, ξεπερνούν το 70% της συνολικής της έκτασης. Σ' αυτή την έκταση αναπτύσσεται ο απίστευτος αριθμός των 860 (!) αυτοτελών και ανεξάρτητων βουνών. Ούτε η Αυστραλία δηλαδή που είναι χώρα ήπειρος δεν έχει τόσα πολλά. 448 από αυτά είναι χαμηλά, το υψόμετρό τους δεν ξεπερνάει τα 1.000 μέτρα. Τα 359 έχουν μέσο ύψος, από 1000-2000 μέτρα. Τα υψηλότερα ορεινά συγκροτήματα στην Ελλάδα είναι 53, με τις κορυφές τους να ξεπερνούν τα 2.000 μέτρα. Η Αυστραλία με το ζόρι έχει ένα!!! Στο πολύπλοκο ανάγλυφο και στις χαραδρώσεις τόσων εκατοντάδων ορεινών όγκων, η προαιώνια δράση και διάβρωση του νερού έχουν δημιουργήσει ένα μεγάλο αριθμό καταρρακτών, που ξεπερνούν κατά πολύ τους 100! Αυτά τα μικρά θαύματα της φύσης είναι για τον φυσιολάτρη, τον πεζοπόρο και, κυρίως, το φωτογράφο μία από τις συναρπαστικότερες εμπειρίες στο φυσικό περιβάλλον της Ελλάδας.

Ανάλογα με τη χρονική διάρκεια της ροής τους οι καταρράκτες διακρίνονται σε μόνιμους, η ροή των οποίων δεν διακόπτεται –παρά μόνον σε ακραίες περιπτώσεις– κατά τη διάρκεια του έτους και σε εποχικούς οι οποίοι, κατά τη θερινή περίοδο και τους πρώτους μήνες του φθινοπώρου, στερεύουν.

Αλλά ας δούμε τους πιο γνωστούς καταρράκτες.

Οι δύο περίφημοι καταρράκτες στο χωριό «Καταρράκτης» των Τζουμέρκων. Είναι ελεύθερης –σχεδόν– πτώσης, εποχικοί καταρράκτες.

Ο εκπληκτικός κλιμακωτός Καταρράκτης Λεπίδα, στα ορεινά του Παρανεστίου Δράμας, που ακόμη και στα μέσα φθινοπώρου διατηρεί αρκετό νερό.

Ο περίφημος καταρράκτης του Λειβαδίτη Ξάνθης (ή Τραχωνίου για τους Δραμινούς) στην οροσειρά της Ροδόπης, με κάθετη πτώση. Είναι ο μεγαλύτερος στα Βαλκάνια.

Σύμπλεγμα πανέμορφων κάθετων και κεκλιμένων καταρρακτών στο Σκρα του Κιλκίς Καταρράκτης Νέδας. Βρίσκεται σε εκπληκτικό φυσικό περιβάλλον, πάνω από το ποτάμι της Νέδας, στην Κυπαρισσία. Η υπέροχη λιμνούλα που σχηματίζει είναι ιδανική για δροσερές στιγμές.

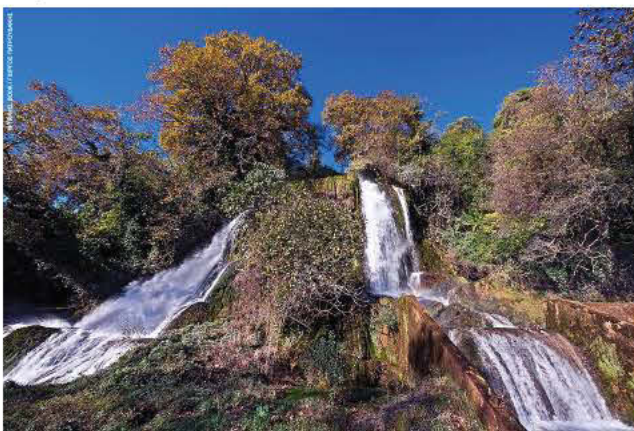
Δημοφιλής και από τους λίγους που μπορεί να φημίζεται για τον αστικό του χαρακτήρα, ο Διπλός καταρ-

«Καταρράκτης» των Τζουμέρκων

Σκρα του Κιλκίς

Διπλός καταρράκτης Λάμδα στην Εδεσσα

ράκτης Λάμδα στην Εδεσσα βρίσκεται στο κέντρο της πόλης. Και δεν είναι μόνο αυτοί. Από την Κρήτη έως και τα σύνορα υπάρχουν κρυμμένοι αρκετοί καταρράκτες που περιμένουν να τους ανακαλύψετε. Μα θα μου πείτε γιατί να έρθω στην Ελλάδα δεν μπορώ να τους δω και στην Αυστραλία. Η διαφορά είναι ότι στην Αυστραλία για να δεις έναν καταρράκτη συνήθως πληρώνεις αρκετά (λόγω απόστασης), στην Ελλάδα βλέπεις πολλούς με λίγα.

Καταρράκτης Λεπίδα

Καταρράκτης του Λειβαδίτη Ξάνθης

Καταρράκτης Νέδας